

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

ignem cogitationes & astutias Satana, de quibus monent fideles, vt eas caueant, & cauti sint. Eisdem incumbit ex officio vigilare, vt stimulent ignauos, impedimenta auferant feruentibus, vt velocius currant in studio virtutū. Et ita sponsa, cum quæreret dilectum suū ait: *inueniunt me custodes qui circumeunt ciuitatē, percusserunt me & vulnerauerunt me, tulerunt pallium meum mihi custodes murorum.* Nam (vt S. Gregorius explicat) hi custodes gladio verbi Dei vulnerant cor dolore peccatorum; & vulneribus amoris ita illud penetrant, vt anxie cupiant dilectum inuenire, quem quærent. Pallium etiam auferunt affectuum, ad res temporales: vt liberius anima his omnibus exuta nudum sequatur Iesum. Et ad idem tendit alterum documentum quod adiecit Christus Dominus eidem Epistola, dicens: *confirma cetera, qua moritura erant: hoc est iam iam peritura.* Munus enim eius est infirmos curare, iuuare debiles, lapsos erigere, torpentes extimulare & à morte liberare eos, qui prope erant vt laborerent. Mali autem Prælati negligentes vigilare in bonum subditorum, vigilant tamen vt suas quærant commoditates, votorumque suorum compotes fiant, etiam vulneratis conscie: sibi commissorum, eosque spoliantes pallio, quo se tegebant. Et in hunc sensum explicant multi Doctores prædicta verba sponsæ: quod scilicet custodes murorum adeo essent improbi, vt malis suis exemplis scandalizauerint, & vulnerauerint eius animam, & vestem abstulerint bonorum operum, quibus se tegebat; & pallium bonorum temporalium, quibus se alebat. Sed adfuit illi Dominus: ne hoc scandalum illi noceret, nec cessaret quætere dilectum; & se totam eius obsequio mancipare. Prælatorum enim malitia non poterit præualere contra Dei electos: quibus ipse Dominus gratia suā semper adest, exhibetque erga eos bonum officium, quod ipsorum Prælati iure optimo facere debuissent.

§. II.

ET hoc est quod Christus mysticè addidit in Epistola ad hunc Episcopum, dicens: *a habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt vestimenta sua, & ambulabunt mecum in albu: qui a digni sunt. Qui vicerit sic vestietur vestimentu albu, & non delebo nomen eius de libro vitæ, & confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram Angelis eius.* hoc. n. voluit ei significare: quamuis tu sis malus Episcopus, & solo nomine talis non præstans officium tuum: ne tamen existimes me deseruisse gregem tuum: habes enim pauca nomina in Sardis, aliquos scilicet paucos valde electos, ac præstantes quos ego etiam de nomine noui, & ad cælum approbaui: propter quos misereor tui; & hortor, vt pœnitentiā agas, bonique Prælati munus erga

eos

q. 2. Corin.
2. 11.r Cant. 5, 7.
ibid.Titelma-
nus Ludoc-
cus Legio-
nensis Mar-
Del rio.a Apocal.
3. 4.

eos exerceas. Ait autem esse *paucos*: ut significet: quando Prælatus impro-
 bus est ac negligens, maximam subditorum partem eius malum exem-
 plum sequi. semper tamen Deus paucos aliquos reseruat in ipsius obse-
 quio fideles. Quemadmodum ipse dixit Elia conuerenti, quod totus
 populus sequeretur malum exemplum impij Regis Achab: *derelinquitur*
 (inquit) *mibi in Israhel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurua-*
ta ante Baal. Inter plurimos enim improbos placet mihi esse aliquos val-
 de selectos. Et quemadmodum Deus permittit bonos Prælatos habere
 aliquos subditos valde importunos ac pertinaces, qui ipsos docent, exerceant,
 & clariorem reddant eorum patientiam: ita etiam disponit ut mali
 Prælati aliquos habeant subditos valde selectos; ut confundantur &
 erubescant, videntes pedes esse meliores ipso capite; ac discipulos multo
 præstantiores ipso Magistro. Et quemadmodum qui bonos Prælatos
 habent, si improbi sint maiori pœna sunt digni: ita qui malos habent
 Prælatos: si ipsi boni sint maiori sunt præmio digni. Ac propterea Chri-
 stus Dominus Noster a deo laudat paucos illos, iustos, qui erant in Sardis,
 dicens: *eos esse dignos, ut cum ipso ambulent & vestiantur vestimentis albis,*
valde preciosis in cælo; certos eos faciens quod eorum nomina nunquam
sint de libro vite delenda, nec ipsi perdituri unquam coronam gloriæ.
 Et quemadmodum mali Prælati semper attendunt, ut sibi simili-
 bus faueant, eosque foueant: ita boni subditi nullum solent eorum
 experiri fauorem, sed quasi contemptui habentur. Ac propterea de ip-
 si dicit, quod laudabit & confitebitur eos in altera vita *coram Patre suo*
et inque Angelis: ut sic cum patientia ferant contemptum illum, &
 obliuionem Prælatorum: nec propterea sinant se malo eorum exem-
 plo moueri.

VT autem adhuc ampliùs innotescat DE I nostri prouidentia in hoc
 casu: audiamus quid de malo Prælato dicat sub nomine & figura c
Struthionis, qui pennas habet similes pennis herodij & accipitris, non tamen
volat, neque eleuatur à terra. Estque figura Prælati hypocritæ, habentis
nomen quod uiuat, & tamen est mortuus. Et, ut Sanctus Gregorius
 explicat, speciem habet sancti, sicut illi, qui in virtutibus altius vo-
 lant: qui tamen semper affectibus suis adhæret rebus terrenis. Habet
 quidem alas scientiæ & potestatis ad gubernandum: quibus tamen nun-
 quam utitur in bonum subditorum, quasi non incumberet sibi, neque
 ad se pertineret illorum curam gerere. Sed quid Deus sancto Iob de stru-
 thione dixit? *quando derelinquit oua sua in terra, tu forsitan in pallore*
calefacies ea? Obliuiscitur quod pes conculcet ea, aut bestia agri conterat.

b 3. Reg. 19.
 18.

c 167. 39. 13.

lib. 31. mor.
 cap. 6.

Dei gratia

Duratur ad filios suos, quasi non sint sui. Qua similitudine significat: Prælaturam hypocritam & solo nomine Prælaturam, etiamsi filios spirituales per Baptismum generet, eos tamen deferere, & in terra relinquere in medijs magnis periculis. Nihil enim curat, quod pes alicuius peregrini, malum scilicet peccatorum exemplum, aut pes superbiam, aut effectus carnalis illos conculet; neque quod bestia campi, hoc est Dæmon, suis tentationibus eos frangat, & comminuat. Nihil enim nisi suas commoditates curat, adeoque dura viscera erga suos subditos, & spirituales filios gerit, quasi ipsius non essent, nec sibi commissi. Sed misericors Deus noster, ac sic de fertorum Pater, non obliuiscitur eorum; sed prouidentiam suam supplet negligentiam malorum Prælatorum. Quemadmodum enim tanquam author naturæ supplet naturalem struthionis defectum; & videns, quod ille non incubet suis ouis; nec ea calefaciat, aut foueat more aliarum auium: statuit vt Sol radijs suis ita ea calefaciat, vt pulli generentur: ita tanquam author gratiæ, cum illi, qui ex officio sunt spirituales Patres, non faciunt, quod facere tenentur. Erga filios suos, Sol iustitiæ celestibus suis inspirationibus eos viuificat, feruentemque facit, & ad perfectionem eleuat, ad quam sunt vocati.

DEPONANT igitur Prælati hæc struthionis viscera erga suos subditos, ne Deus de ipsis conqueratur ac dicat: *Filij Sion in luti, & amici auro primo quomodo reputati sunt in vasa testa, opus manuum figuli. Sed & lamia nudauerunt manum, lactauerunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto. Adhasit lingua lactentis ad palatum eius infans: paruuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.* Partim enim ob suam pigritiam, partim vt suis delitijs attendant, negliunt prædicare, & gubernare, & sufficiens nutrimentum filijs suis præbere: etiamsi præ siti & fame periant: boni autem Prælati induunt viscera paterna erga suos subditos. Quemadmodum dicebat Apostolus: *e restis mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Iesu Christi:* hoc est, ego manens in visceribus IESU CHRISTI, ob amorem, quo illum prosequor, etiam vos amo eisdem visceribus, quibus ille vos amauit, ideoque disidero, vt & vos intra illa maneatis.

Denique cum Deus Dominus noster ex magna sua misericordia faueat bonis subditis, eisque compatiatur, cum ita opprimuntur; & quod alij detrimentum patiantur ex malo exemplo & negligentia mali Prælati: ideo eum monet, vt penitentiam agat seseque emendet: nisi enim vigilauerit, vt suum impleat officium: *veniam, inquit, ad te tanquam fur, & nescies, qua hora veniam ad te.* Et quemadmodum

depræ-

d Thren. 4.

2.

e Phil. 2.8.

deprædatur quæcunque bona inuenit: ita ego violenter & in tuum
despectum accipiam bona, quæ in te inuenero, & in morte tua spo-
liabote virtutibus Fidei & Spei, quæ tibi supererant; & portellæ,
ac insignibus Pastoris, quibus ornabaris. Non enim bene conueni-
unt, insignia tantæ autoritatis, homini tantæ improbitati dedito; nec
relinquenda sunt illi talenta, qui ea sepeliuit neque exposuit negotiatio-
ni; nec feram, quod oues meæ tantis incommodis afficiantur ob negli-
gentiam improbi sui pastoris. *Ego ipse (ait Deus) visitabo super Pastorem &
requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pas-
cant gregem, nec pascant amplius semet ipsos: & liberabo gregem meum de ure
eorum: & non erit ultra eius in escam. Quasi dixerit: ob meum erga oues meas
amorem, ita malos pastores puniam: ut auferam illis officium & vitam: ut
boni subditi non ita opprimantur; nec mali talia exempla habeant, ex
quibus deteriores fiant. Cum igitur hic aduentus Christi sit repente futu-
rus: æquum est, ut negligens Prælati vigilat, & attendat sibi ac gregi suo.
Ne euēniat ei quod Saluator noster apertius dixit exhortans nos ad vigi-
landum, dicens: *g quod si malus seruus dixerit in corde suo: moram facit Domi-
nus meus venire: & ceperit percutere seruos & ancillas, & edere, & bibere, &
inebriari: veniet Dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua nescit; &
diuidet eum, partemque eius cum infidelibus & hypocritis ponet: cum illis scilicet
qui habebant nomen, quod uiuerent, & tamen mortui erant; &
cùm officio essent pastores, subditos tractabant quasi
tyranni; aut nullam eorum curam
gerabant.**

f *Ezech.* 34.
10.

g *Luc.* 12.
45.

(:)